

Nr 246.

Av herr **Holmgren**, angående avlöningen till redaktören för tidskriften »Underrättelser för sjöfarande».

Den för utgivningen av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande» erforderliga personalen avlönas f. n. från det för sagda tidskrift i riksstaten uppförda reservationsanslaget, vilket under en följd av år utgått med 38,000 kronor. Nu har Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition föreslagit, att avlöningen för nästa budgetår skall upptagas under anslaget till avlöning till personal vid sjökartverket, till följd varav anslaget till tidskriften bör minskas med i runt tal 16,000 kronor. I sistnämnda belopp ingår redaktörens avlöning med 6,000 kronor för år. Efter förmälan att den nuvarande redaktören vore pensionerad sjöofficer, uttalar föredragande departementschefen, enligt det till statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokollet, att förenämnda arvode icke kunde anses vara utmätt i enlighet med de grunder, som av Kungl. Maj:t tillämpas vid bestämmandet av ersättning åt arvodespersonal inom försvarsväsendet, samt att arvodet därför borde enligt dessa grunder nedsättas till 3,600 kronor för år. Under avlöningsanslaget har i enlighet härmed beräknats medel för avlöning åt redaktören med sistnämnda belopp. Därest Kungl. Maj:ts förslag härutinnan skulle vinna riksdagens gillande, skulle alltså redaktörens avlöning minskas med 2,400 kronor för år.

Enligt vad av statsverkspropositionen framgår, har kartverkschefen i sitt till styrelsen avgivna förslag rörande verkets medelsbehov för nästkommande budgetår anfört bl. a. följande (sid. 173):

»Vad först redaktören beträffade, vore denne närmast under kartverkschefen ansvarig för tidskriftens redigering samt dess ansvarige utgivare. Genom att såsom redaktör anställa en pensionerad sjöofficer hade det varit möjligt att begränsa avlöningen vida under det belopp, som syntes bära utgå, därest såsom redaktör anställdes en person, som ej åtnjöte pension utan vore helt beroende av sin redaktörslön. Vid bedömande av redaktörens löneställning, därest han vunne anställning såsom ordinarie tjänsteman, syntes man bära utgå från, att hans ställning inom sjökartverket vore densamma som förste aktuariernas, d. v. s. han vore ledare för en avdelning — och därtill en mycket viktig sådan. Redaktören syntes vid sådant förhållande bära placeras i 26:e lönegraden av den i kungörelsen den 6 juni 1925 (nr 270) intagna löneplanen B. Den merkostnad för statsverket, som härigenom skulle uppstå, uppginge till 4,900 kronor.»

Styrelsen för sjökartverket har anslutit sig till kartverkschefens uppfattning.

Vid bedömandet av denna fråga bör bemärkas, att redaktörens avlöning utgår med stöd av i kungl. brev den 25 september 1920 bestämt belopp samt att redan vid sagda tidpunkt befattningen bestreds av pensionerad sjö-officer. Den nuvarande innehavaren tillträdde tjänsten den 1 juli 1932 och hade då givetvis grundad anledning räkna med att han, så länge tjänstens omfattning och beskaffenhet förbleve orubbad, skulle bibehållas vid de förmåner, som utgått alltsedan den 1 januari 1922. Mot sättet för tjänstens bestridande hava icke gjorts några erinringar. Enligt vunnen upplysning hava fastmer befattningen påvilande åligganden utförts på ett förtjänstfullt sätt.

Det av Kungl. Maj:t föreslagna arvodesbeloppet utgår till vissa för pensionerade officerare avsedda arvodesbefattningar inom försvarsväsendet. Vid dessa militära arvodesbefattningar är arvodet utmätt med hänsyn till att befattningshavaren skall bibehålla inkomst till ungefär samma storlek som lönen å den befattning, som den pensionerade innehaft. Det kan vid dessa befattningar icke förekomma konkurrens från personer utom försvaret. Vad redaktörsbefattningen beträffar, måste denna stå öppen för allmän konkurrens, om man vill försäkra sig om att till befattningen erhålla en skicklig arbetskraft, och löneförmånerna hava bestämts med hänsyn härtill. Med avseende å arbetets självständighet och betydelse lära för övrigt de militära arvodesbefattningarna ingalunda kunna likställas med den ifrågavarande befattningen, som enligt vad av ovan framgår är att jämställa med en förste aktuarietjänst med avlöning i 26:e lönegraden. Kungl. Maj:ts ovan åberopade motivering för att arvodet bör upptagas med allenast 3,600 kronor är därför icke bärande.

Enligt inom statsverket tillämpad praxis pläga innehavare av befattningar, som bliva underkastade lönereglering, bibehållas vid sina förmåner, så länge de kvarstå i respektive befattningar. Det föreliggande förslaget innebär således även ett avsteg från denna regel, varigenom den ifrågavarande befattningshavarens avlöning beskäres med mer än en tredjedel. En sådan uppenbart obillig lönereduktion synes mig icke böra vinna riksdagens gillande. Här som i andra fall bör avlöningen ej nedsättas, så länge tjänsten uppehålls av nuvarande innehavaren.

Jag får med stöd av det anförda hemställa,

att riksdagen ville med ändring av Kungl. Maj:ts förslag beräkna medel för avlöning till redaktören för tidskriften »Underrättelser för sjöfarande» med 6,000 kronor för år.

Stockholm den 21 januari 1936.

Bj. Holmgren.